

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 23. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 2. marts 2012
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Jens Joel (S), fungerende formand, Benny Engelbrecht (S) næstformand, Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF) og Merete Riisager (LA).

Desuden deltog: Justitsminister Morten Bødskov, klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard, miljøminister Ida Auken og handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr.

Jens Joel ledede mødet under dagsordenens punkt 1. Næstformanden ledede mødet under de øvrige punkter.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3151 (retlige og indre anliggender) den 8. marts 2012

Justitsministeren: I næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat om sagerne på rådsmødet.

Rådsmødet er det første formelle rådsmøde under dansk formandskab.

Rådsmøderne om retlige og indre anliggender er som bekendt traditionelt inddelt i en indenrigsdag og en justitsdag. Der er imidlertid ikke justitssager, som har været modne til drøftelse på det kommende rådsmøde, og jeg har derfor – som formand for Rådet – besluttet at aflyse justitsdagen i denne omgang.

Justitssagerne kører naturligvis – ligesom de øvrige sager – videre på arbejdsgruppeniveau, hvor det faktisk går rigtig godt. Men vi vil som formandskab ikke samle EU's justitsministre, uden at der er grundlag for væsentlige politiske drøftelser på dagsorden.

Det betyder, at der på rådsmødet den 8. marts vil være fokus på indenrigspunkter, herunder ikke mindst sager på asyl- og migrationsområdet.

Som det fremgår af samlenotatet, er punkt 8 og 9 omfattet af retsforbeholdet. Vi deltager dog gennem en parallelaftale i Dublinforordningen – altså punkt 8 – der indebærer, at Danmark har ret til at gennemføre ændringsforslaget i dansk ret, når det er vedtaget.

I forlængelse af det uformelle møde, vi holdt i Justitsministeriet i slutningen af sidste år, vil jeg i dag gøre lidt ekstra ud af konsekvenserne af, at punkt 9 om modtagelsesdirektivet er omfattet af retsforbeholdet.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om nogle udvalgte, væsentlige sager. Det drejer sig om punkterne 2, 6, 8 og 9. Men I er naturligvis velkomne til at spørge til dem, jeg ikke nævner.

Jeg kan oplyse, at samtlige dagsordenspunkter forelægges til orientering.

1. Ulovlig indvandring

– Status

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (sammenfatning side 3)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 9/12-11, referatet foreligger endnu ikke
EEU alm. del (11) – bilag 210 (side 136, behandlet i EEU 25/10-11)

EEU alm. del (11) – bilag 8 (beslutningsreferat fra møde i
Statsministeriet 19/9-11)

EEU alm. del (10) – bilag 393 (side 1163, behandlet i EEU 8/4-10)

EEU alm. del (10) – bilag 333 (side 813, behandlet i EEU 11/2-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen syntes, det var meget positivt, at der tages hånd om situationen med ulovlig indvandring over de sydøstlige Schengengrænser, og den køreplan, som formandskabet og Kommissionen har fremlagt, syntes han var en fremragende idé.

Nikolaj Villumsen bad om en kommentar fra justitsministeren til den bekymring, Dansk Flygtningehjælp har udtrykt for, at berettigede asylansøgere vil blive betragtet som ulovlige indvandrere og sendt hjem til det land, som de berettiget er flygtet fra.

Justitsministeren takkede Jakob Ellemann-Jensen for opbakningen.

Han svarede Nikolaj Villumsen, at det netop drejede sig om, at man skal sikre hjælp til dem, der har behov for hjælp.

2. Schengen Governance – Politisk styring af Schengensamarbejdet

– *Politisk drøftelse/vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2011) 0561

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Justitsministeren: Den politiske styring af Schengensamarbejdet blev drøftet under frokosten på rådsmødet om retlige og indre anliggender i december sidste år, hvor der var bred enighed blandt medlemsstaterne om, at den politiske styring af samarbejdet skal styrkes.

Det danske formandskab følger på rådsmødet den 8. marts op på disse drøftelser med udkast til rådskonklusioner, der kan sikre rammerne for en stærkere politisk styring af Schengensamarbejdet.

Der lægges navnlig op til at indføre en ordning, hvor det såkaldte blandede udvalg fast hvert halve år skal drøfte Schengensamarbejdet.

Udvalget mødes på ministerniveau i forbindelse med rådsmøderne om retlige og indre anliggender og har – ud over EU-medlemsstaterne – deltagelse af Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz. Disse lande er som bekendt alle med i Schengensamarbejdet.

Drøftelserne vil kunne tage udgangspunkt i faste rapporter fra Kommissionen eller i særlige aktuelle sager.

Den første halvårige drøftelse forventes at finde sted på det sidste rådsmøde om retlige og indre anliggender under dansk formandskab den 7.-8. juni, hvor der vil foreligge en rapport fra Kommissionen.

Jeg forventer dog, at vi allerede på det kommende rådsmøde i forlængelse af rådskonklusionerne vil have en politisk debat om aktuelle emner af betydning for Schengensamarbejdet.

Jeg forventer, at der vil blive fokuseret på, hvordan man kan hjælpe Grækenland i forhold til landets genbosætningsindsats, og hvordan man kan styrke samarbejdet med tredjelande om effektiv kontrol af EU's ydre grænser.

Vi overvejer også at have en politisk drøftelse af, hvordan man kan bruge Schengensamarbejdet til at sikre den offentlige orden og styrke den indre sikkerhed i forbindelse med større sportsbegivenheder.

Regeringen støtter en styrkelse af den politiske styring af Schengensamarbejdet.

De halvårige strategiske drøftelser vil kunne bidrage til at få løst de udfordringer, der måtte opstå i forhold til Schengensamarbejdet eller forvaltningen af Schengenreglerne.

Det drejer sig bl.a. om at sikre en hurtig og effektiv politisk opfølgning på konstaterede problemer som f.eks. effektiv kontrol med EU's ydre grænser. Samtidig vil det være en god anledning til også at kigge fremad og forebygge, at problemerne rent faktisk opstår.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvad regeringens holdning var til forslaget om, at kompetencen til at etablere midlertidig grænsekontrol i tilfælde af særlige begivenheder, som kan true den offentlige orden, overgår til Kommissionen. Han mente, kompetencen burde bevares på nationalt niveau.

Pia Adelsteen ville ligeledes gerne høre, hvad regeringens holdning var, og hvem i EU der skulle træffe beslutningen, hvis kompetencen overgik til EU.

Justitsministeren sagde til Jakob Ellemann-Jensen, at Danmark og en lang række andre medlemslande ikke ønsker at overflytte kompetencen til Kommissionen, så han regnede ikke med, at der ville ske en sådan overflytning.

3. (Evt.) Rådsafgørelse om Bulgariens og Rumæniens indtræden i det fulde Schengensamarbejde

– Vedtagelse

KOM (2012) 0056, KOM (2012) 0057

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (10) – bilag 416 (åbent brev til regeringen fra danske MEP'er vedr. Rumæniens og Bulgariens tiltræden af Schengensamarbejdet)

EUU alm. del (10) – bilag 421 (henvendelse af 20/5-11 fra det rumænske parlament vedr. deltagelse i Schengen)

Udvalgs mødereferater:

Senest behandlet i EUU 9/12-11, referatet foreligger endnu ikke

EUU alm. del (11) – bilag 8 (FO, beslutningsreferat fra møde i Statsministeriet 19/9-11, hvor punktet blev forelagt til forhandlingsoplæg)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvordan det går med korruptionsbekæmpelsen i Bulgarien og Rumænien, idet han pegede på de meget bekymrende rapporter, der foreligger om befolkningens retssikkerhed i de to lande.

Justitsministeren sagde, at den rapport, der er kommet om de to lande, viser, at der er taget skridt, som går i den rigtige retning. Den danske regerings holdning er jo kendt.

Pia Adelsteen gjorde opmærksom på, at hun ikke var enig i den holdning, regeringen havde tilkendegivet, og ikke mente, de to lande var klar til at komme ind i det fulde Schengensamarbejde. Hun henviste til, at den hollandske minister i går havde sagt i fjernsynet, at ganske vist var de på papiret og i teorien klar, men han mente ikke, de i praksis var klar.

Justitsministeren henviste til, at man havde diskuteret sagen flere gange tidligere – også med statsministeren forud for Det Europæiske Råds møde. Regeringen holdning er, at der ikke er nogen juridiske hindringer for Rumæniens og Bulgariens fuldgyldige medlemskab af Schengensamarbejdet, hvilket Rådet allerede konkluderede sidste sommer. Han advarede mod, at man udviklede dobbelte standarder. Der er uenighed i Rådet, og det er det danske formandskabs opgave at prøve at lande denne diskussion.

4. SIS II

– *Status*

KOM (2008) 0196, KOM (2008) 0197, KOM (2011) 0907

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 18)

KOM (2008) 0196 – bilag 1 (subsidiaritetsnotat af 14/5-08)

KOM (2008) 0197 – bilag 1 (subsidiaritetsnotat af 14/5-08)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 9/12-11, referat foreligger endnu ikke

EEU alm. del (11) – bilag 210 (side 130, behandlet i EEU 25/10-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Konference om innovativ grænseforvaltning

– *Præsentation*

KOM (2011) 0680

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 22)

EU-note (11) – E 6 (EU-note af 12/10-11 - forslag om midlertidig genindførelse af grænsekontrol)

EEU alm. del (11) – bilag 106 (beretning nr. 1 afgivet i

Europaudvalget 11/11-11)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EEU 9/12-11, referat foreligger endnu ikke

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. En fælles ramme for reel og praktisk solidaritet på asyl- og migrationsområdet

– *Præsentation og vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2011) 0835

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Justitsministeren: Dagsordenens sjette punkt omhandler etableringen af en ny fælles ramme for reel og praktisk solidaritet på asyl- og migrationsområdet.

Det Europæiske Råd har i konklusioner fra juni sidste år understreget behovet for, at der udvises reel og praktisk solidaritet med de medlemsstater, der er mest berørt af migrationsstrømme.

Kommissionen har efterfølgende fremlagt en meddelelse om styrket solidaritet i EU på asylområdet.

Endelig satte det danske formandskab spørgsmålet om en ny fælles ramme for solidaritet på dagsordenen for det uformelle rådsmøde om retlige og indre anliggender, der som bekendt blev afholdt den 26.-27. januar i København. Medlemsstaterne var på mødet generelt positive over for en sådan ramme.

Formandskabet følger på rådsmødet den 8. marts op på disse drøftelser med udkast til rådskonklusioner, der skal sætte rammerne for, hvordan solidaritet på asyl- og migrationsområdet helt konkret udmøntes i praksis.

Den fælles ramme for solidaritet på asyl- og migrationsområdet er med til at konkretisere, hvad medlemsstaterne forstår – og ikke forstår – ved begrebet solidaritet.

Rammen er på den måde tænkt som en form for katalog over muligheder for at udvise reel og praktisk solidaritet på området. Både i forhold til generelle migrationsstrømninger og i forbindelse med ekstraordinære situationer.

Diskussionen om solidaritet skal ses i sammenhæng med ideen om at etablere en tidlig varslings- og beredskabsmekanisme i Dublinforordningen, der er tænkt som en erstatning af den suspensionsmekanisme, som Kommissionen har foreslået.

Varslings- og beredskabsmekanismen skal sammen med rammen for solidaritet gøre det nemmere at forebygge og håndtere ekstraordinære situationer, hvor nogle lande kommer under et særligt pres.

Regeringen støtter generelt arbejdet for at sikre øget solidaritet mellem medlemsstaterne på asyl- og migrationsområdet.

Jeg håber, at en ramme for reel og praktisk solidaritet kan være med til at sikre fremdrift i forhandlingerne om det fælles europæiske asylsystem, der skal færdiggøres inden årets udgang.

Jakob Ellemann-Jensen pegede på, at det er vigtigt, at man ikke eliminerer grundtanken bag Dublinforordningen, nemlig at det er det første modtagerland, som har ansvaret for asylbehandlingen.

Pia Adelsteen spurgte, hvad justitsministeren forventede der kom ud af det.

Lisbeth Bech Poulsen bad justitsministeren redegøre for, hvor langt man er i processen med hensyn til det intraeuropæiske genbosætningsprogram, hvor der blev gennemført et pilotprojekt på Malta.

Justitsministeren pointerede i relation til Jakob Ellemann-Jensens bemærkninger, at forslaget hænger sammen med, at man har opgivet ideen om at suspendere Dublinforordningen og i stedet erstatte det med en varslings- og beredskabsmekanisme.

Han svarede Lisbeth Bech Poulsen, at evalueringen foretages nu. Der er ikke fastsat et helt bestemt tidspunkt for, hvornår den skal være færdig.

7. Grækenlands nationale handlingsplan for asyl og indvandring

– *Status*

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 30)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 210 (side 136, senest behandlet i EUU
25/10-12)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Det fælles europæiske asylsystem – Ændringsforslag til Dublinforordningen *

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2008) 0820

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 33)

KOM (2008) 0820 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 9/12-11, referat foreligger endnu ikke

Rådsmøde 3096 – bilag 6 (skriftlig forelæggelse af 3/6-11 fra RIA 9-10/6-10)

EUU alm. del (11) – bilag 210 (side 132, behandlet i EUU 25/10-11)

* Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks retsstilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Dagsordenens ottende og niende punkt vedrører forhandlingerne om det fælles europæiske asylsystem. Det er en af mange væsentlige sager under det danske formandskab og også en sag, som jeg og mine forgængere flere gange tidligere har redegjort for her i udvalget.

Gennemførelsen af den anden fase af det europæiske asylsystem kræver ændringer af flere forordninger og direktiver.

Det danske formandskab vil på rådsmødet den 8. marts orientere om status for primært forhandlingerne om ændringerne af Dublinforordningen og modtagelsesdirektivet.

Vi har som formandskab besluttet, at det i denne omgang ikke er nødvendigt at tage en politisk drøftelse af udvalgte emner, da forhandlingerne allerede kører som planlagt.

Ændringsforslaget til Dublinforordningen – dagsordenens punkt otte – har været en af de største udfordringer i forhandlingerne om et fælles europæisk asylsystem.

Men der er i de seneste måneder sket gode fremskridt i forhandlingerne.

Der er bl.a. opnået generel opbakning til at etablere en varslings- og beredskabsmekanisme i Dublinforordningen som alternativ til den suspensionsmekanisme, som Kommissionen havde foreslået.

Det var denne mekanisme, jeg omtalte under dagsordenens sjette punkt om solidaritet. Mekanismen skal gøre det nemmere at forebygge og håndtere ekstraordinære situationer, hvor nogle lande kommer under et særligt pres.

Regeringen er positiv over for, at der synes at være enighed om at etablere den beskrevne varslings- og beredskabsmekanisme.

Det er min forhåbning, at der snart kan indledes forhandlinger med Europa-Parlamentet herom.

Jakob Ellemann-Jensen var opmærksom på, at Danmark har en undtagelse, men ville gerne høre, om regeringen bakker op om de oprindelige grundprincipper i Dublinforordningen.

Han spurgte hvad der sker med den parallelaftale, vi har.

Pia Adelsteen henviste til, at mens der tidligere havde været forslag fremme om, at man kunne suspendere Dublinforordningen, gik forslaget nu ud på, at man ville lave en tidlig varsling og et beredskabssystem. Hun spurgte, hvad man egentlig forestillede sig, når der sker noget i Mellemøsten, som fører til, at der kommer flere asylansøgere til de sydlige EU-lande.

Hun spurgte, om forslaget betyder, at vi skal behandle asylsager fra andre medlemslande.

Justitsministeren bekræftede over for Jakob Ellemann-Jensen, at vi har en parallelaftale, som indebærer, at vi inden for 30 dage kan tilslutte os de ændringer, der måtte blive vedtaget.

Justitsministeren sagde i anledning af Pia Adelsteens bemærkninger om varslings- og beredskabssystemet, at det handler om, at man løbende vil evaluere landenes indsats på asylområdet, og der skal ydes støtte til landenes asylsystemer, således at vi undgår at komme i den situation, vi kom i i Grækenland. Det handler om at få en fælles værktøjskasse, så man kan forebygge, at der opstår problemer. Her pegede han på, at der kan være tale om en styrkelse af asylstøttekontoret, styrkelse af Frontexsamarbejdet, finansiel støtte fra eksisterende EU-fonde, en styrket indsats med hensyn til udsendelse af afviste asylansøgere, udsendelse af dem, der ikke har noget opholdsgrundlag, og samarbejde med de tredjelande, asylsøgerne typisk kommer fra. Justitsministeren tilføjede, at det ser ud til, at forslaget kan bane vejen for de videre forhandlinger på asylområdet.

Forslaget betyder ikke, at vi skal behandle asylsager fra andre medlemslande. Pointen er, at vi skal hjælpe dem til selv at behandle dem.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om regeringen på det foreliggende grundlag mente, det var noget, vi ønskede at tilslutte os gennem en parallelaftale.

Justitsministeren mente, det var for tidligt at svare herpå, da vi ikke ved, hvilke ændringer der bliver vedtaget.

Jakob Ellemann-Jensen var klar over, at det måske var for tidligt at svare konkret på spørgsmålet, og ville derfor indskrænke sig til at bede justitsministeren bekræfte, at regeringen fortsat bakker op om grundprincippet i Dublinforordningen.

Justitsministeren svarede bekræftende herpå.

9. Det fælles europæiske asylsystem – Ændringsforslag til modtagelsesdirektivet *

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0320

Rådsmøde 3151 – bilag 1 (samlenotat side 40)

KOM (2011) 0320 – bilag 1 (grundnotat af 20/10-11)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 9/12-11, referat foreligger endnu ikke

EEU alm. del (11) – bilag 210 (side 132, behandlet i EEU 25/10-11)

* Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks retsstilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: I forhold til ændringen af modtagelsesdirektivet – dagsordenens punkt ni – har forhandlingerne i den seneste tid handlet om flere væsentlige spørgsmål.

Det drejer sig bl.a. om reglerne for frihedsberøvelse, hvor flere medlemsstater fastholder, at fastlæggelsen af betingelser for frihedsberøvelse i videst muligt omfang bør overlades til medlemsstaterne.

Man har derudover drøftet reglerne om asylansøgers mulighed for adgang til arbejdsmarkedet. Diskussionerne omhandler bl.a. længden af den periode, som vil gå forud for en sådan adgang til arbejdsmarkedet.

Direktivforslaget lægger op til, at der skal være adgang til arbejdsmarkedet efter 6 måneder – dog med mulighed for forlængelse til op til 12 måneder i særligt komplicerede sager.

En række medlemsstater har anført, at de vil kunne støtte en adgang til arbejdsmarkedet efter 12 måneder.

Det er min forhåbning, at der snart kan indledes forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Som nævnt vil jeg gerne benytte lejligheden til at komme lidt nærmere ind på forholdet mellem ændringsforslaget til modtagelsesdirektivet og det danske retsforbehold. Det sker i forlængelse af den diskussion, vi havdeovre hos mig i Justitsministeriet.

En af de største ændringer i forslaget om modtagelsesdirektivet drejer sig om reglerne om frihedsberøvelse af asylansøgere.

Det er i det gældende direktiv op til medlemsstaterne selv at regulere mulighederne for frihedsberøvelse. Kommissionen har i sit ændringsforslag lagt op til, at der fastsættes en udtømmende liste over grunde til frihedsberøvelse.

Der kan bl.a. ske frihedsberøvelse for at fastlægge eller kontrollere en asylansøgers identitet og asylmotiv. Frihedsberøvelse kan også ske af hensyn til national sikkerhed eller orden.

Flere medlemsstater har som nævnt under forhandlingerne fastholdt, at fastlæggelsen af betingelser for frihedsberøvelse i videst muligt omfang bør overlades til medlemsstaterne.

Der arbejdes nu for at finde en kompromisløsning. Det kunne f.eks. være en adgang til frihedsberøvelse i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilket land der er ansvarlig for sagsbehandlingen – i tilfælde hvor der er risiko for, at asylansøgeren forsvinder, inden en udsendelse kan gennemføres.

Efter dansk ret er retsstillingen, at der kan ske frihedsberøvelse i alle sager, hvor det vurderes hensigtsmæssigt at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen, eller hvor det vurderes, at der er en risiko for, at en afvist asylansøger vil forsvinde, når han får sin afgørelse.

Hvis det foreliggende forslag vedtages, vil der efter EU-retten være en snævrere adgang til at frihedsberøve asylansøgere end efter dansk ret.

Der lægges med forslaget samtidig op til at ændre de gældende EU-regler om asylansøgers mulighed for adgang til arbejdsmarkedet. Der forhandles i den forbindelse om længden af den periode, som vil gå forud for en sådan adgang til arbejdsmarkedet. Det var det, jeg kort kom ind på lige før.

Medlemsstaterne er efter det gældende modtagelsesdirektiv først forpligtede til – på vilkår som medlemsstaterne selv fastsætter – at give adgang, hvis der ikke er truffet afgørelse i asylsagen inden for et år.

I ændringsforslaget er der som sagt lagt op til, at der skal være adgang allerede seks måneder efter, at en asylansøger har søgt om asyl. En række medlemsstater støtter en adgang til arbejdsmarkedet efter 12 måneder.

Efter dansk ret har asylansøgere ikke adgang til arbejdsmarkedet, medmindre de har en opholds- eller arbejdstilladelse. Hvis det foreliggende forslag vedtages, vil der således være en forskel mellem EU-retten og dansk ret i forhold til asylansøgers adgang til arbejdsmarkedet.

Endelig lægges der med ændringsforslaget til modtagelsesdirektivet op til, at der indføres flere garantier for at sikre sårbare grupper i modtagelsesfasen. Det gælder f.eks. mindreårige og ofre for tortur eller vold.

Der lægges bl.a. op til at indføre en forpligtelse til at identificere særligt sårbare personer og at identificere særlige modtagelsesbehov som følge af deres sårbarhed.

Disse procedurer er allerede en del af den gældende asylsagsbehandling i Danmark. På dette punkt vil der således være overensstemmelse mellem EU-retten og dansk ret, hvis det foreliggende forslag vedtages.

Ændringsforslaget til modtagelsesdirektivet indeholder således både elementer, som allerede er en del af dansk ret, og tiltag, som ville kræve lovændringer, hvis direktivet skulle gennemføres her i landet.

Pia Adelsteen pegede på, at reglerne om frihedsberøvelse var snævrere end de regler, vi kender i Danmark. Hun spurgte, hvad regeringen mente var det rigtige. Hun tilføjede, hun godt var klar over, at vi har et retsforbehold, men regeringen går jo ind for, at det skal ophæves.

I forhold til adgangen til arbejdsmarkedet opererer vi med en længere tidsfrist end de 6 måneder, der er hovedreglen i direktivet. Derfor spurgte hun, om en asylsag kan afgøres inden for 6 måneder. Hun var bange for, at nogle asylsøgere vil komme her til landet for at få adgang til arbejdsmarkedet efter 6 måneder, således at de kunne sende penge hjem, indtil de fik afslag på asyl.

Justitsministeren svarede, at det danske synspunkt er, at det er medlemslandene selv, der skal bestemme reglerne om frihedsberøvelse.

Rigtigt mange asylsager kan afsluttes inden for 6 måneder, og der er en ventil beregnet for særligt komplicerede sager.

Pia Adelsteen pegede på, at asylsøgerne har mulighed for at anke et afslag, og spurgte, om de så efter 6 måneders forløb kunne arbejde her i landet, hvis ankesagen ikke var afsluttet.

Justitsministeren mente, det var for tidligt at svare på dette spørgsmål, så længe det konkrete system ikke var udformet. Men han ville på et senere tidspunkt vende tilbage til spørgsmålet.

11. Siden sidst – retssager

- *Mundtlig forelæggelse af sager ved EU-domstolen på det udlændingereftlige område af væsentlig betydning for Danmark*

Justitsministeren: Jeg vil i dag orientere udvalget om fire sager ved EU-Domstolen af relevans for de danske udlændingeregler. Udvalget er skriftligt orienteret om de sager, jeg nævner.

a) Sag C-329/11, Achughbadian

EUU alm. del (11) – bilag 55 (notat om afgivelse af indlæg i sagen)

Justitsministeren: Den første sag er den såkaldte Achughbabiansag, hvor Danmark i slutningen af oktober sidste år deltog i den mundtlige forhandling. Sagen blev behandlet efter en hasteprocedure, og Domstolen afsagde dom allerede den 6. december.

Dette er årsagen til, at udvalget først bliver mundtligt orienteret om sagen nu.

Sagen angik udsendelsesdirektivet og spørgsmålet om udsendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne. Det konkrete spørgsmål handlede om medlemsstaternes råderum for at pålægge tredjelandstatsborgere strafferetlige sanktioner i form af fængselsstraf for ulovligt ophold.

EU-Domstolen fastslår i dommen, at udsendelsesdirektivet er til hinder for national lovgivning, der giver mulighed for fængselsstraf for tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i de situationer, hvor medlemsstaterne forsøger at udsende en tredjelandstatsborger.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte strafferetlige bestemmelser, som regulerer den situation, hvor det ikke har været muligt at udsende tredjelandstatsborgeren med ulovligt ophold.

EU-Domstolen fastslår således, at der kan pålægges fængselsstraf, når tilbagesendelsesproceduren forgæves har været anvendt, og tredjelandstatsborgeren uden gyldig grund fortsat opholder sig ulovligt på medlemsstatens område.

Domstolen bemærker i øvrigt, at udsendelsesdirektivet ikke er til hinder for fængsling med henblik på at fastlægge, om en tredjelandstatsborgers ophold er lovligt eller ej.

Udlændingeloven er i overensstemmelse med dommen.

b) Sag C-356/11 og C-357/11, O og S

EUU alm. del (11) – bilag 43 (notat om afgivelse af indlæg i sagen)

Justitsministeren: Den anden sag, jeg vil nævne, er den såkaldte O og S sag. Den handler om afledte opholdsrettigheder som følge af unionsborgerskabet.

Danmark har afgivet skriftligt indlæg i sagen.

Sagen handler om, hvorvidt det er muligt for en tredjelandsstatsborger at aflede en opholdsret af sin ægtefælles særbarn i en situation, hvor barnet er unionsborger.

Det mener vi ikke bør være muligt, hvilket vi også har gjort gældende under sagen.

Sagen er endnu ikke afsluttet.

c) Sag C-348/09, Infusino

EUU alm. del (10) – bilag 543 (notat om afgivelse af indlæg i sagen)

Justitsministeren: Den tredje sag, jeg vil nævne, er den såkaldte Infusinosag. Sagen vedrører den særlige beskyttelse mod udvisning, som tilkommer unionsborgere, der har opholdt sig i værtsmedlemsstaten i mere end 10 år.

Sagen drejer sig konkret om muligheden for at udvise en unionsborger, der er dømt for gentagne og grove seksuelle overgreb mod en mindreårig.

Danmark har i sit mundtlige indlæg i sagen bl.a. gjort gældende, at dette spørgsmål henhører under den nationale skønsmargin. Det må derfor være op til de nationale domstole at tage stilling til, om der skal ske udvisning.

Sagen er endnu ikke afsluttet.

d) Sag C-529/11, Alarape og Tijani

EUU alm. del (11) – bilag 260 (notat om afgivelse af indlæg i sagen)

Justitsministeren: Endelig vil jeg nævne den såkaldte Alarapesag.

Sagen handler om, hvorvidt en forælder til et voksent barn kan få afledt opholdsret i en situation, hvor det voksne barn er under uddannelse – og ikke umiddelbart har et særligt omsorgsbehov, men fortsat er økonomisk afhængigt af forælderen.

Danmark har i et skriftligt indlæg gjort gældende, at en forælder til et myndigt barn ikke har mulighed for at opnå en afledt opholdsret, medmindre barnet fortsat har behov for forælderen tilstedeværelse og omsorg med henblik på at færdiggøre sin uddannelse.

Sagen er endnu ikke afsluttet.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3152 (miljø) den 9. marts 2012

Dagsordenspunkterne 1-3 hører under Klima- og Energiministeriets ressort og blev forelagt af klimaministeren.

Dagsordenspunkterne 4-6 hører under Miljøministeriets ressort og blev forelagt af miljøministeren.

Klimaministeren: Der er to sager på rådsmødedagsordenen, som jeg vil fremlægge for Europaudvalget. Det gælder rådskonklusioner om opfølgning på Durban og rådskonklusioner om "Roadmap for Low Carbon Economy 2050". Sagerne forelægges til orientering.

Udover de to sæt rådskonklusioner har jeg sat Kommissionens forslag til en revideret EU-monitoringsmekanisme på dagsordenen i Europaudvalget.

Sagen er godt nok ikke på rådsmødedagsordenen den 9. marts, men det kan ikke udelukkes, at der i løbet af foråret vil kunne indledes dialogforhandlinger med Europa-Parlamentet i sagen. Derfor har jeg valgt en tidlig forelæggelse i Europaudvalget til forhandlingsoplæg.

Miljøministeren: Jeg beklager, at jeg kom for sent. Behandlingen af den første del af dette dagsordenspunkt gik simpelt hen så hurtigt. Jeg cyklede fra mit ministerium så hurtigt, jeg overhovedet kunne, for ikke at spilde jeres tid.

Jeg kan henvise til det samlenotat om rådsmøde for miljø den 9. marts, miljødelen, som blev sendt til udvalget den 23. februar 2012.

Der er 3 punkter på rådsmødet, som vedrører mit ressortområde. Alle punkter forelægges til orientering.

Klimadelen:

1. Rådskonklusioner: Opfølgning på Durbankonferencen COP17/CMP7

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3152 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Klimaministeren: Det er min forventning, at EU's klimaministre den 9. marts vil vedtage rådskonklusioner som opfølgning på COP17 i Durban i december sidste år, som fastlægger EU's overordnede positioner på centrale udeståender.

Det drejer sig i alt væsentligt om afsnittene om Kyotoprotokollen, og her særligt spørgsmål om EU's position vedrørende overskydende landekvoter, de såkaldte AAU'er – der er mange svære og vanskelige forkortelser i disse sager – og om hvordan EU og medlemslandene skal indmelde et emissionsbudget, en såkaldt QELRO.

Med hensyn til AAU'erne har vi som formandskab lagt op til, at EU skal nå et skridt videre i forhold til rådskonklusionerne fra oktober 2011. Ambitionen er at nå til enighed om en række overordnede principper for overførsel og anvendelse af AAU'er.

Formandskabet har generelt fået bred opbakning til sin tilgang, hvor der tages udgangspunkt i den model, der var tæt på at blive forhandlet på plads i EU-kredsen i Durban. Ikke alle medlemslande er dog enige i den tilgang, og nogle ønsker i stedet at få adgang til størst mulig overførsel og brug af AAU'er. Vi forsøger i øjeblikket ihærdigt at få enderne til at mødes ved en aktiv diplomatisk indsats op til rådsmødet. Jeg taler meget i telefon i disse dage.

Den danske regerings holdning er fortsat, at der principielt bør ske en fuld annullering af alle overskydende landekvoter. Regeringen kan dog – måske ikke overraskende – støtte formandskabets tilgang om, at vi forsøger at opnå et kompromis.

Med hensyn til indmeldelse af emissionsbudget har vi fra formandskabets side lagt op til, at EU den 1. maj indmelder foreløbig information om et emissionsbudget, som baserer sig på EU's klima- og energipakke fra 2008. Der er tale om ét fælles tal for EU27, hvilket svarer til den måde, man fra EU's side indmeldte i forbindelse med Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode.

Nogle lande er bekymrede for, at indmeldelsen af EU's emissionsbudget kan føre til øgede reduktionsforpligtelser i forbindelse med klima- og energipakken. De har udtrykt ønske om allerede nu at få klarhed over de enkelte medlemsstaters emissionsbudgetter.

Det danske formandskab lægger som nævnt op til, at indmeldelsen baseres på klima- og energipakkens reduktionsmålsætninger. Det er vores forhåbning, at det at få principperne gjort helt klare kan berolige de bekymrede lande.

Endelig er der spørgsmålet om længden af ny forpligtelsesperiode. Her har formandskabet lagt op til, at perioden skal løbe frem til 2020 for at sikre parallelitet med klima- og energipakken, og for at Kyotoreglerne bevares i overgangsperioden frem mod en global aftale. Det kobles med muligheden for at øge ambitionsniveauet undervejs.

Også her kan regeringen støtte formandskabet. Der er forholdsvis bred opbakning til denne tilgang, selv om enkelte lande fortsat insisterer på en kortere forpligtelsesperiode. Det er værd at notere sig, at det primært er lande med store overskud af AAU'er, der ønsker en kortere forpligtelsesperiode.

Jakob Ellemann-Jensen støttede varmt op om regeringens holdning med hensyn til annullering af overskydende landekvoter, idet der ellers var tale om "varm luft", som fuldstændig ville udhule hensigten.

Klimaministeren erkendte, at AAU'erne i øjeblikket er smertensbarnet. Der er forskellige måder at angribe dem på. Vi går ind for en annullering, men der er en mellemvej, som indebærer, at man reducerer antallet af kvoter, eller at man lægger begrænsninger på, hvordan de må benyttes, f.eks. om de må handles. Her-

23. Europaudvalgsmøde 2/3-12

ved kan man få begrænset skaden. Man kan trøste sig med, at der ikke er så mange lande, der forventes at tiltræde den nye Kyotoperiode, og derfor er der heller ikke så mange lande, der ønsker at købe "varm luft".

2. Rådskonklusioner: Roadmap towards a Low Carbon Economy 2050

– Rådskonklusioner

KOM (2011) 0112

Rådsmøde 3152 – bilag 2 (samlenotat side 7)

KOM (2011) 0112 – bilag 1 (grundnotat af 15/4-11)

KOM (2011) 0112 – bilag 2 (henvendelse af 18/5-11 fra Greenpeace)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1522, senest behandlet i EUU 17/6-11)

Rådsmøde 3097 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde transport, telekommunikation og energi 10/6-11)

Klimaministeren: Det danske formandskab har fremlagt et udkast til rådskonklusioner om Kommissionens meddelelse om en Low Carbon Economy Roadmap 2050.

Meddelelsen blev fremlagt af Kommissionen allerede i marts 2010, og det ungarske formandskab forsøgte – som nogle måske kan huske – at få vedtaget rådskonklusioner i juni 2010.

Det lykkedes ikke for det ungarske formandskab. Et medlemsland blokerede, fordi rådskonklusionerne anerkendte, at den omkostningseffektive reduktionsti for EU mod målet om 80-95 pct. reduktion af CO₂-udledningerne i 2050 faktisk går gennem en reduktion på 25 pct. allerede i 2020 i forhold til 1990.

Danmark har genoptaget forhandlingerne i sagen for at sikre fremdrift i EU's klimapolitik. Formandskabets udkast til rådskonklusioner forsøger at imødekomme det medlemsland, som blokerede rådskonklusioner sidste år ved simpelt hen at fjerne henvisningen til de 25 pct. i 2020.

Formandskabets målsætning er i stedet at vedtage milepæle for EU's CO₂-udledning i 2030 og 2040. Milepæle vil være et første skridt på vejen mod senere at fastsætte bindende mål, som vil give vores virksomheder og industri klare og langsigtede rammevilkår, der kan drive grøn innovation og grøn vækst i Europa.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at forhandlingssituationen fortsat er særdeles vanskelig. Der er i få lande – og særligt i det land, som blokerede for konklusionerne sidst – modstand mod at anerkende omkostningseffektive reduktionsprocenter på 40 pct. i 2030 og 60 pct. i 2040. På trods af at der alene er tale om ikke-bindende milepæle. Der er også i få lande modstand mod at give Kommissionen mandat til at fremlægge konkrete forslag til, hvorledes EU kan forfølge en omkostningseffektiv klimaindsats frem mod 2030.

Jeg – og regeringen – vil som formandskab frem mod og under rådsmødet gøre alt, hvad vi kan, for at lande et fornuftigt kompromis. Det er nogle vigtige konklusioner. Men det skal også ske sådan, at den videre udvikling af EU's interne klimapolitik ikke sendes i den forkerte retning. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det bliver

overordentligt vanskeligt, da vedtagelsen af rådskonklusioner som bekendt kræver enstemmighed.

Jakob Ellemann-Jensen mindede om, at de nuværende regeringspartier tidligere havde haft en meget ambitiøs målsætning om en drivhusgasreduktion på 30 pct. i 2020, og spurgte, hvad der nu er regeringens strategi på det område. Han syntes, konklusionerne var en tynd kop te, men erkendte, at sagen var "op ad bakke".

Klimaministeren erkendte, at det står sløjt til med hensyn til den reduktion på 30 pct., som et bredt flertal i Folketinget ønsker, idet kun England og Sverige støtter os. Det er vurderingen, at formandskabet ikke bør tage sagen op på rådsmødet for ikke at lide et smerteligt nederlag, men hvis Tyskland ændrer holdning, kan vi måske gøre et forsøg. Selv havde klimaministeren mest tiltro til en anden måde at gøre det på, nemlig at man får vedtaget et direktiv, som indebærer en 20 pct. reduktion i 2020, hvilket giver en de facto reduktion på op mod 25 pct. Hvis vi ikke samtidig justerer kvotesystemet, får vi rigtigt svært ved at få et velfungerende kvotesystem med nogle fornuftige priser. Man kan bede Kommissionen om at vurdere, hvad der vil være fornuftigt. Det kan vi ikke nå at implementere under dansk formandskab, men vi kan måske give et mandat til Kommissionen. Fordelen ved denne metode er, at et direktiv kan vedtages med kvalificeret flertal, mens rådskonklusioner kræver enstemmighed.

FO 3. Forordning om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-niveau

– Tidlig forelæggelse

KOM (2011) 0789

Rådsmøde 3152 – bilag 2 (samlenotat side 13)

KOM (2011) 0789 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 22/12-11)

Klimaministeren: Som nævnt har jeg valgt at forelægge Kommissionens forslag til forordning om en revideret EU-monitoringsmekanisme til forhandlingsoplæg i Europaudvalget.

Forslaget omhandler en mekanisme for EU's og medlemsstaternes overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og andre relevante oplysninger om deres klimaindsats.

Forordningen erstatter og udbygger gældende interne EU-rapporteringskrav.

Forslaget er beskrevet ganske detaljeret i samlenotatet. Grundlæggende er formålet med forslaget at samle forskellige gamle og nye rapporteringskrav fra FN og EU – herunder EU's klima- og energipakke – i en enkelt regulering.

Regeringen er enig i, at der er behov for at strømline forskellige EU-rapporteringskrav og luge ud i rapporteringen af oplysninger, som Kommissionen alligevel ikke anvender.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at der også er behov for justeringer for at implementere EU's klima- og energipakke og for at implementere nye rapporteringskrav under FN's klimakonvention.

Overordnet vurderes det, at Danmark vil kunne leve op til nye rapporteringskrav uden væsentlige meromkostninger. En eventuelt øget rapporteringsindsats vil primært betyde en øget indsats fra statens side – og altså ikke for danske virksomheder.

FO Regeringen er generelt positiv over for forslaget. Men vi arbejder for, at reglerne bliver så ubureaukratiske som mulig, herunder at dobbeltarbejde i forhold til FN reduceres.

Desuden anlægger regeringen generelt en restriktiv tilgang, hvor udbygning af reglerne som udgangspunkt kun bør ske i forlængelse af forpligtelser i FN og i EU – f.eks. i forbindelse med implementeringen af klima- og energipakken.

Omvendt er det selvfølgelig vigtigt, at vi ved, hvad der foregår, og hvordan det går med EU's klimapolitik.

Jakob Ellemann-Jensen støttede regeringens forhandlingsoplæg. Han pegede på, at det er afgørende, at der er enighed om, hvordan man måler. Det er vist ikke helt klart formuleret i øjeblikket.

Klimaministeren takkede for opbakningen. Han erkendte, at det vil være en fordel, når man skal veje forskellige typer af indsatser, at man bruger samme målestok. Det er just det, der er intentionen.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

Miljødelen:

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af direktiv 2011/18/EF for så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde dyrkning af GMO'er på deres område

– (Evt.) politisk enighed

KOM (2010) 0375

Rådsmøde 3152 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0375 – bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 3/9-10)

KOM (2010) 0375 – bilag 10 (henvendelse af 1/3-12 fra DI

Landbrug og Landbrug og Fødevarer)

KOM (2010) 0375 – bilag 7 (Kommissionens svar af 4/1-11 på Folketingets udtalelse)

KOM (2010) 0375 – bilag 6 (udtalelse af 22/10-10 fra Europaudvalget og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri)

KOM (2010) 0375 – bilag 5 (henvendelse af 5/10-10 fra Greenpeace)

KOM (2010) 0375 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0375 – svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 4

EU-note (10) – E 23 (notat af 13/12-10 om juridisk slagsmål om forslaget)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1518, senest behandlet i EUU 17/6-11)

EUU alm. del (10) – bilag 504 (side 1293 FO, forhandlingsoplæg forelagt 19/5-11)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Det danske formandskab har sat punktet på dagsordenen med henblik på at opnå politisk enighed og har fremlagt et kompromisforslag, der forsøger at balancere mellem to hensyn.

På den ene side at bryde det blokerende mindretal, der ikke ønsker at åbne op for nationale afgørelser om dyrkning af GMO'er. Og på den anden side den meget store gruppe af medlemsstater – der er faktisk tale om 22 medlemsstater – der ønsker på den ene eller anden måde at få ret til at begrænse eller forbyde dyrkning af GMO'er på deres territorium.

Det er ikke nogen nem sag, og to forudgående formandskaber har måttet opgive at løse den gordiske knude.

Det blokerende mindretal har begrundet modstanden mod, at medlemslandene kan indføre nationale begrænsninger eller forbud mod dyrkning, med, at det vil være i strid med WTO-reglerne og reglerne om det indre marked, samt at det underminerer EU's ekspertkomites – altså EFSA's – autoritet.

Efter anmodning fra formandskabet har både Rådets og Kommissionens juridiske tjenester redegjort for, at de ikke vurderer, at forslaget om nationale afgørelser vil være i strid med hverken WTO-reglerne eller reglerne om det indre marked.

Kommissionen vurderer heller ikke, at nationale afgørelser vil underminere EFSA's autoritet, hvis det gøres klart, at de nationale begrundelser ikke må være i strid med EFSA's risikovurdering af den pågældende GMO.

Formandskabets kompromisforslag fastholder derfor ideen i Kommissionens oprindelige forslag om at give medlemsstaterne en ret til at begrænse eller forbyde dyrkning af EU-godkendte GMO'er på deres territorium. Fjerner man denne ret for at imødekomme det blokerende mindretal, vil det udløse et nyt blokerende mindretal af lande fra den store gruppe, der ønsker en sådan ret.

Kompromisforslaget giver derfor medlemslandene en ret til at begrænse eller forbyde dyrkning af GMO-planter ved at anvende begrundelser i henhold til EU-traktaten som f.eks. miljø, by- og landsplanlægning, socioøkonomi og sameksistens, som er komplementære i forhold til EFSA's risikovurdering. En national afgørelse skal herudover være proportional og ikke-diskriminerende og den skal notificeres til Kommissionen.

For at imødekomme det blokerende mindretal indfører kompromisforslaget herudover en særlig mulighed for medlemslandene for under ansøgningsprocessen forud for godkendelsen af GMO-planter på fællesskabsniveau at orientere ansøgeren om, at man ikke ønsker, at den ansøgte GMO-plante skal dyrkes på medlemslandenes territorium. Dette betyder, at det geografiske område i godkendelsen ikke vil omfatte medlemslandene, hvis ansøgeren imødekommer medlemslandenes anmodning.

Formandskabet vurderer samlet set, at kompromisforslaget tilgodeser det blokerende mindretals bekymringer, og håber, at det blokerende mindretal herefter ikke vil stille sig i vejen for en samlet løsning, der tilgodeser et stærkt ønske fra 22 medlemslande om at få ret til selv at bestemme, om en EU-godkendt GMO må dyrkes på medlemslandets territorium.

Danmark vil under forhandlingerne basere sig på det forhandlingsoplæg, som blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. maj 2011, og kan støtte formandskabets kompromisforslag.

Pia Adelsteen henviste til, at Europaudvalget havde haft GMO'er på dagsordenen flere gange. For Dansk Folkeparti har essensen hele tiden været, at vi skal have reel mulighed for at sige nej, altså at det skal være en national kompetence. Hun forstod, at det var det, kompromisforslaget lagde op til, men ville gerne have en bekræftelse herpå. Hun kunne forstå, at rigtigt mange lande gerne ville have denne kompetence til at sige nej.

Merete Riisager spurgte, om forslaget vil være en teknisk handelshindring, hvis de enkelte lande får mulighed for at blokere for GMO'er.

Desuden spurgte hun, om Danmark i højere grad får mulighed for at tillade GMO'er, hvis vi skulle ønske det.

Jakob Ellemann-Jensen var tilfreds med, at en medlemsstat ikke kan gå ind og underkende en afgørelse fra EFSA. Forholdet til WTO bekymrede ham. Derfor spurgte han, om Kommissionen vil bakke op om Danmark, hvis vi siger nej, og det kommer til en sag i WTO.

Miljøministeren sagde til Pia Adelsteen, at selv om en GMO bliver godkendt på EU-plan, skal de enkelte medlemsstater kunne sige nej tak. Nogle tror, at hvis man bare blokerer dette forslag, vil Kommissionen ikke godkende GMO'er. Det var dog miljøministerens opfattelse, at Kommissionen under alle omstændigheder ville godkende GMO'er. Regeringen synes, det enkelte land skal have mulighed for at sige nej. Dermed lever vi også bedst op til det forhandlingsoplæg, regeringen har fået.

Med hensyn til tekniske handelshindringer og WTO sagde miljøministeren til Merete Riisager, at vi har fået afklaret, at forslaget ikke er WTO-stridigt. Det ville det være, hvis det var en teknisk handelshindring. Miljøministeren sagde, at forslaget ikke udelukker godkendelse af flere GMO'er hvis der kommer en ny politisk linje i Danmark, som er mere positiv over for GMO'er.

Når vi går ind for, at enkelte lande skal kunne tage kontakt direkte til ansøgeren, er det for at undgå bureaukrati. Hvis ansøgeren f.eks. siger, han ikke vil eksportere til Danmark, Østrig og Frankrig, behøver man ikke igangsætte en notifikationsproces.

De begrundelser, der anføres i forbindelse med et nej, skal være komplementære til EFSA's begrundelse for at sige ja, så man ikke undergraver EFSA's autoritet, sagde miljøministeren til Jakob Ellemann-Jensen.

Kommissionen bekræfter, at hele Fællesskabet vil stå bag Danmark, hvis vi siger nej, og der skulle komme en sag i WTO.

Pia Adelsteen ville gerne være sikker på, at det var helt juridisk afklaret, at der ikke bliver problemer med WTO-reglerne.

Miljøministeren sagde, at da en konkret sag ikke havde været forelagt en domstol, kunne man aldrig fuldstændig udelukke, at vi ville blive dømt, men de bedste juridiske eksperter i Rådets juridiske tjeneste og i Kommissionens juridiske tjeneste vurderede, at reglerne ikke var WTO-stridige.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE)

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0874

Rådsmøde 3152 – bilag 1 (samlenotat side 19)

KOM (2011) 0874 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 13/2-12)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på en politisk drøftelse af bl.a. Kommissionens forslag om at afskaffe den forhåndsfordeling af midlerne mellem medlemslandene, som blev indført for programmet i budgetperioden fra 2007-13, til fordel for en fordeling, der i højere grad baseres på projekternes kvalitet, samt regler, der skal sikre, at alle medlemslande hen over den 7-årige budgetperiode kommer til at gennemføre den nye type såkaldt integrerede projekter inden for de prioriterede kategorier.

Med forslaget introduceres de integrerede projekter som en ny projektype, der er kendetegnet ved at være mere omfattende LIFE projekter med en større geografisk dækning – rettet imod at implementere EU's miljø- og klimalovgivning og med det sigte samtidig at mobilisere midler fra andre EU fonde, f.eks. landdistriktsmidler eller regionalfondsmidler.

Udover en anderledes fordeling af LIFE-midlerne og introduktionen af integrerede projekter vil jeg fremhæve to yderligere nyskabelser i programmet, der introduceres med forslaget, og som regeringen støtter:

1. Der oprettes et selvstændigt klima delprogram, som finansieres ved en udvidelse af de samlede LIFE midler med 25 pct. – det drejer sig om 0,8 mia. euro – som bliver reserveret til projekter rettet mod forebyggelse af klimaforandringer, klimatilpasning og klimaforvaltning og -information.
2. Som noget nyt vil medlemsstaterne fremover i komitéprocedure skulle træffe beslutning om udformningen af flerårige arbejdsprogrammer for fordeling af LIFE-støtten, herunder vedrørende fordeling af støtten mellem de forskellige prioriterede områder og mellem forskellige tilskudstyper.

Danmark kan fuldt ud støtte Kommissionens forslag om at LIFE-midlerne fremover primært skal fordeles ud fra en vurdering af projekternes kvalitet og er tilfreds med at LIFE-programmets fokus via integrerede projekter og en mere målrettet programplanlægning i højere grad rettes mod gennemførelse af den eksisterende miljølovgivning på en række centrale felter.

Udover lovgivningen vedrørende beskyttelse af natur og biodiversitet, der fortsat vil blive tilgodeset med den største budgetandel under LIFE, prioriterer programmet gennemførelse af EU lovgivning på klimaområdet samt på områderne vandmiljø, affald og luft.

Danmark kan også støtte formandskabets intention om at søge at tilvejebringe enighed blandt medlemslandene på miljørådsmødet den 11. juni om alle elementer i forslaget på nær den foreslåede budgetramme på i alt 3,2 mia. euro. Budgettet for LIFE vil først blive forhandlet endeligt på plads i forbindelse med de samlede budgetforhandlinger, der først forventes afsluttet i Det Europæiske Råd under irsk formandskab i første halvår 2013.

Jakob Ellemann-Jensen syntes, det var glimrende med flere midler til LIFE. Han bad miljøministeren kommentere de bekymringer, der var givet udtryk for fra Verdensnaturfonden og Dansk Ornitologisk Forening med hensyn til afskaffelse af muligheden for at medregne eget arbejde ved finansieringen.

Miljøministeren svarede, at i øjeblikket kan man få 50 pct. medfinansiering. Det hæver man nu til 70 eller 80 pct. Til gengæld fjerner man muligheden for at få moms og egen arbejdskraft refunderet. Der kommer ikke flere penge. Miljøministeren var klar over, at der er nogle mindre NGO'er, som har brug for at få refunderet egen arbejdskraft, så hun ville kigge på problemet.

6. EU's bidrag til sluttekst fra RIO+20-konferencen den 20.-22. juni 2012: "Pathways to a Sustainable future"

– Rådskonklusioner

KOM (2011) 0363

Rådsmøde 3152 – bilag 1 (samlenotat side 28)

EUU alm. del (11) – bilag 277 (internt positionspapir om forhandlingsteksten til Rio+20) (fortroligt)

EUU alm. del (11) – bilag 278 (forhandlingsteksten vedr. Rio+20)

Behandling af rådskonklusionerne af 10/10-11:

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 126 (side 32, senest behandlet i EUU 7/10-11)

<http://register.consilium.europa.eu/pdf/da/11/st15/st15388.da11.pdf> (rådskonklusioner om EU's overordnede holdning til forberedelse af Rio+20)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Danmark kan generelt støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner om Rio+20.

Rådskonklusionerne er præsenteret efter fremlæggelse af Rio slutdokumentet – det såkaldte zero draft – i slutningen af januar, som vil være genstand for forhandling i New York frem til Riokonferencen i juni.

Rådskonklusionerne bygger videre på de rådskonklusioner, som blev vedtaget i oktober, og fastlægger EU's forhandlingsramme.

Fra dansk side er vi enige i de centrale temaer, som rådskonklusionerne fremhæver, herunder behovet for vedtagelse af en grøn økonomikøreplan med konkrete initiativer og mål internationalt og en opgradering af FN's miljøprogram, UNEP, til en særorganisation.

Det er nu, vi fra EU's side skal vise omverdenen, at vi er indstillet på at gå efter konkrete og forpligtigende resultater for verdenssamfundet i form af mål og tidsfrister. På det område kunne rådskonklusionerne godt blive forbedret.

EU skal aktivt bidrage til globalt lederskab. I den sammenhæng vil Danmark aktivt støtte de bestræbelser, der finder sted på internationalt plan i forhold til at formulere globale bæredygtighedsmål – eksempelvis på vand og energi.

Danmark støtter en udfasning af miljøskadelige subsidier og bæredygtige indkøb som væsentlige elementer i den globale omstilling til en grønnere verdensøkonomi.

Samtidig støtter Danmark, at det er vigtigt med aktiv inddragelse af erhvervslivet og civilsamfundet.

Jakob Ellemann-Jensen ville gerne vide, hvad forskellen egentlig er på "sustainable development goals" og "green economy roadmap", idet han kunne være bange for, at det, man vil gå over til, kan blive mindre målbart og mindre konkret.

Miljøministeren indrømmede, at begge begreber indeholdt mange af de samme ting. Nogle udviklingslande var skeptiske over for "green economy roadmap", idet de var bange for, at det kunne være en måde at genindføre protektionisme på. Så vi må blive klarere med hensyn til, hvad begrebet indebærer. Det drejer sig om klima og energi, fødevarer, havene og ressourcspild. Det er vigtigt, at der ikke tages for mange områder med, men der må heller ikke kun være ét.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3154 (udenrigsanliggender – handel) den 16. marts 2012

Handelsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender – handel. Jeg forelægger én sag til forhandlingsoplæg. De resterende punkter er alle til orientering.

1. Forslag til forordning vedrørende overgangsordninger for bilaterale investeringsbeskyttelsesaftaler mellem medlemsstater og tredjelande (grandfathering-forordningen)

– *Orienteringsdebat*

KOM (2010) 0344

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (sammenotat side 2)

KOM (2010) 0344 – bilag 1 (grundnotat af 7/9-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 502 (side 1194, senest behandlet i EUU 6/5-11)

EUU alm. del (09) – bilag 558 (side 1564, behandlet i EUU 9/9-10)

Handels- og investeringsministeren: En af de sager, hvor vi håber at få et konkret resultat fra det danske formandskab på det handelspolitiske område, er forordningen, der skal sikre, at medlemslandenes nationale bilaterale investeringsbeskyttelsesaftaler fortsat er gyldige i henhold til EU-retten, efter at Lissabontraktaten gjorde investeringsområdet til eksklusiv EU-kompetence.

På rådsmødet ventes en drøftelse af status i trilogforhandlingerne, især bevægelserne i Rådet og Europa-Parlamentet i forhold til Kommissionens kompromisforslag.

Den danske nationale tilgang har hele tiden været, at denne sag skulle afklares hurtigst muligt for at undgå, at der kom unødvendig tvivl om investorernes retssikkerhed. Desuden er afklaringen i forhold til de gamle aftaler nødvendig, for at EU kan bruge sine ressourcer fremadrettet på at forhandle nye investeringsaftaler. EU's fælles investeringsaftaler med tredjelande er til gavn for vækst og job i Europa og bestemt også i Danmark.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer (GSP-forordningen)

– *Orienteringsdebat*

KOM (2011) 0241

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 502 (side 1190, senest behandlet i EUU 6/5-11)

Handels- og investeringsministeren: Europaudvalget blev senest orienteret om Kommissionens forslag til en ny GSP-forordning forud for rådsmødet i maj 2011, hvor forventningerne til hovedelementerne i Kommissionens forslag kort blev præsenteret. På rådsmødet den 16. marts forventes en ny drøftelse af status i forhandlingerne.

Siden offentliggørelsen af Kommissionens forordningsforslag i maj 2011 er forhandlingerne skredet frem både i Rådet og i Europa-Parlamentets udvalg om international handel – INTA-komiteen. Forhandlingerne er begge steder nået så langt, at der kan være behov for, at regeringen forpligter sig inden for de kommende uger eller måneder. I første omgang handler det om, at medlemslandene skal give formandskabet mandat til forhandlingerne med Europa-Parlamentet med henblik på at nå til enighed om en kompromistekst. Og i anden omgang vil det dreje sig om, at medlemslandene skal vedtage den færdigforhandlede GSP-forordning.

Regeringens udgangspunkt i forhandlingerne har været, at GSP-ordningen skal bevares som et af EU's vigtigste handelsinstrumenter til at bistå udviklingslandene med at øge deres eksport og derigennem bidrage til øget vækst og beskæftigelse. For regeringen har udviklingshensynet stået helt centralt i forbindelse med forhandlingerne.

Forhandlingerne i Rådet har – ikke overraskende – vist sig at være særdeles vanskelige. Medlemslandene står stejlt over for hinanden på en række centrale punkter. Det er derfor regeringens forventning, at det ikke vil være muligt at få vedtaget større ændringer af Kommissionens forslag.

Det gælder bl.a. spørgsmålet om, hvilke lande der skal være omfattet af den nye GSP-forordning, der er blandt de mest sensitive emner i forhandlingerne. Regeringen lægger derfor op til, at man fra dansk side accepterer Kommissionens forslag om at fokusere GSP-ordningen på de fattigste og mest sårbare lande.

For at bevare et stærkt udviklingsfokus i den nye GSP-forordning vil regeringen samtidig arbejde for en forøgelse af antallet af toldlinjer under den generelle GSP-ordning, så den gøres mere attraktiv og kan bidrage til øget eksport fra GSP-landene. Realistisk set må vi forvente, at der maksimalt kan opnås en begrænset forøgelse.

Regeringen lægger desuden op til, at vi fra dansk side støtter Kommissionens forslag om at ændre på det såkaldte økonomiske sårbarhedskriterium i GSP+ ordningen. Dermed får flere lande mulighed for at kvalificere sig til ordningen, hvilket vil medvirke til at fremme bæredygtig udvikling og god regeringsførelse. Plusset betyder, at man skal levere disse ting. Samtidigt skal vi sikre, at de lande, som får adgang til GSP+ ordningen, også lever op til kravene om effektiv gennemførelse af de 27 internationale konventioner om menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljø og god regeringsførelse. Regeringen støtter derfor Kommissionens forslag om en forstærket overvågning og evaluering af landenes gennemførelse af konventionerne.

Regeringen hilser også Kommissionens forslag om at ændre på den såkaldte "produktgraderingsmekanisme" velkommen, så man bedre undgår at suspendere toldpræferencer for ikke-konkurrencedygtige lande. Regeringen støtter ligeledes, at eksporten fra små og sårbare lande inden for GSP+ ordningen ikke bliver omfattet af produktgradering, hvilket vil øge landenes incitament til at efterleve konventionerne. Det er en ændring i forhold til, hvad der gælder i dag.

FO Som et led i at opnå et nødvendigt kompromis mellem de forskelligrettede landeinteresser i Rådet vil regeringen kunne acceptere en eventuel skærpelse af den såkaldte beskyttelsesmekanisme, hvis formål er at beskytte visse sensitive industrisektorer i EU – tekstiler/tøj og landbrug – mod store importstigninger.

Endelig lægger regeringen op til, at Danmark accepterer Kommissionens forslag om beslutningsprocedurer, som afspejler den nye institutionelle balance mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen set i lyset af Lissabontraktaten.

Lad mig slutte dette punkt med at konstatere, at et forhandlingsresultat i stil med det netop skitserede vil være acceptabelt for Danmark ikke mindst i lyset af den særdeles vanskelige forhandlingssituation, der vil være i Rådet. Samtidig vil det sende et vigtigt signal til resten af verden om, at EU fortsat har en stærk profil, når det drejer sig om at hjælpe de fattigste og mest sårbare lande med at blive integreret i det internationale handelssystem.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at for Venstre er det helt afgørende, at der er en sammenhæng mellem udviklingspolitik og handelspolitik, hvorfor det undrede ham, at man for øjeblikket havde fjernet henvisningen til vækst og beskæftigelse fra udviklingsstrategien. Med hensyn til GSP-ordningen er Venstre enig i regeringens fokus på at få de lande, som har det største behov, altså de fattigste lande, frem i køen. Han bad derfor regeringen være med til at luge ud blandt de særlige ønsker, nogle medlemsstater havde. Beskyttelseshensynet til tekstilindustrien i visse medlemsstater bør ikke veje lige så tungt som hensynet til udviklingslandene. Naturligvis har lande med tekstilindustri det svært, men det har alle lande, også udviklingslandene. Hvis man begrænser antallet af lande, bliver der plads til, at man gør ordningen mere fordelagtig for de lande, som bliver i GSP-ordningen.

Merete Riisager henviste til, at man havde drøftet GSP-ordningen ved et uformelt møde hos handels- og investeringsministeren. Hun ville gerne høre ministerens kommentarer til Kommissionens forslag om at reducere antallet af begunsti-

gede lande fra 176 til 80, ligesom hun gerne ville høre, hvad regeringens holdning var til mellemindkomstlandene.

Pia Adelsteen ville gerne vide, hvorfor man ville sætte antallet af lande med GSP-ordning ned, idet hun pegede på, at alle vil have fordel af mere handel på tværs af grænserne.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvilke lande der ikke kan komme med i GSP-ordningen, og hvilke konsekvenser ændringen vil have for dem. Skal de have en EBA-aftale? Det skulle meget nødtigt være sådan, at fordi man begynder at klare sig lidt bedre, bliver man slået ned.

Handels- og investeringsministeren var enig med Jakob Ellemann-Jensen i, at når vi taler om udviklingslande, er handel nøglen til at give dem fremgang. Det kan godt være, vi begrænser antallet af lande, men til gengæld øger vi antallet af toldpræferencer. Der sker det, at vi skubber nogle af de rigere udviklingslande ud, mens de fattigere lande får lov at eksportere flere varer. Ministeren havde noteret sig, hvad Jakob Ellemann-Jensen sagde om beskyttelseshensynet over for tekstilindustrien i visse EU-lande, men Danmark er jo også formandsland, og vi skal finde en balance. Det bliver ikke særlig simpelt. Hun var enig i, at der er mange fattige lande, som har brug for adgang til det europæiske marked.

Det er rigtigt, som Merete Riisager er inde på, at Kommissionen lægger op til at reducere antallet af lande fra 176 til 80. Det er ud fra ønsket om at koncentrere ordningen på de lande, som har mest brug for den. Ministeren pegede på, at der er mange måder at få adgang til EU på. Der er "everything but arms" for de allerfattigste lande. Der er GSP, som giver adgang til toldpræferencer. Der er GSP+, hvor udviklingslandene skal underskrive 27 internationale konventioner. Og så er der de økonomiske samarbejdsaftaler. Mange af de lande, som udgår af GSP, havner i nogle af de andre kategorier. Blandt de mellemindkomstlande, som falder ud, er Colombia og Peru, som til gengæld får frihandelsaftaler. Der er tale om et stort puslespil, hvor Danmark vil arbejde for de fattigste og mest sårbare lande. Nogle af de store lande, som ikke mere skal være med i GSP-ordningen, er Rusland og Brasilien, sagde ministeren til Pia Adelsteen. Men her forhandler man frihandelsaftaler, som indebærer, at begge parter giver adgang til deres markeder, hvilket er særlig vigtigt for EU i relation til Rusland.

Ministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at hun troede, at udvidelsen af antallet af toldpræferencer faktisk ville føre til, at de udviklingslande, som stadig er med i GSP, ville opleve, at de fik bedre adgang til det europæiske marked. Hun tilføjede, at hun i december måned havde diskuteret sagen med repræsentanter for Den Dominikanske Republik og var blevet overrasket over, at de foretrak EBA'er, som gav en bedre balance politisk. Udfordringen ligger i, at man ikke kan være med i EBA efter 2014, hvis man ikke har gennemført forhandlingerne om en økonomisk partnerskabsaftale.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet partiet grundlæggende er imod, at mellemindkomstlandene ikke skal have forbedret adgang til det europæiske marked, idet det mener, at frihandel skal gælde så mange lande som muligt. Det kan ikke være rigtigt at skubbe

lande ud, blot fordi de når op på et vist velstandsniveau. Vi straffer også os selv ved at begrænse frihandelen.

Nikolaj Villumsen kunne ikke give regeringen det ønskede mandat, fordi han frygtede, at ændringen ville tvinge nogle udviklingslande til at åbne deres grænser for europæiske varer, som vil udkonkurrere de lokale.

Pia Adelsteen forstod ministeren svar sådan, at de lande, som bliver skubbet ud af GSP, faktisk bliver opgraderet, og så havde hun ingen problemer med forhandlingsoplægget.

Handels- og investeringsministeren var ked af, at Liberal Alliance ikke ville være med til forhandlingsoplægget, men understregede, at 16 af de lande, som er faldet helt ud, ikke længere opfylder det kriterium, som er sat op af Verdensbanken for mellemindkomstlande.

Vi vil faktisk gerne øge frihandelen, sagde ministeren til Merete Riisager, men gennem frihandelsaftaler, som går begge veje.

Ministeren betegnede det som interessant, at Liberal Alliance og Enhedslisten er imod forhandlingsoplægget ud fra modsatrettede argumenter.

Hun takkede Pia Adelsteen for tilslutningen til forhandlingsoplægget.

Merete Riisager var glad for ministerens syn på frihandel, men måtte stadig gå imod forhandlingsoplægget, da hun var uenig med hensyn til ambitionsniveauet og havde forbehold over for beskyttelsen af den europæiske tekstilindustri. Hun havde ikke spor imod, at vi giver de fattige lande særlige vilkår. Det kan jo tage mange år at forhandle frihandelsaftaler med de 16 lande.

Nikolaj Villumsen gentog sin bekymring for, at f.eks. vestafrikanske lande for at sikre deres eksport af landbrugsvarer til det europæiske marked blev tvunget til at fjerne toldbarrierer for industrivarer, hvilket kan medføre, at de ikke længere har nogen industri.

Handels- og investeringsministeren mente i svaret til Merete Riisager, at de lande, som falder ud af GPS-ordningen, har alle muligheder for at forhandle andre aftaler. Hun fastholdt, at det ikke kan være i Europas interesse, at Rusland får lov at eksportere til EU, hvis EU ikke får tilsvarende rettigheder på det russiske marked.

Hun forstod godt Nikolaj Villumsens bekymringer, men de vestafrikanske lande kan eksportere på helt særlige vilkår under EBA.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

3. Flerpartshandelsaftale med Colombia og Peru

– *Politisk enighed*

KOM (2011) 0569

KOM (2011) 0570

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (10) – spørgsmål 26

EUU alm. del (10) – spørgsmål 27

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 3112 – bilag 4 (redegørelse vedr. rådsmøde (udenrigsanliggender – handel) 26/9-11)

EUU alm. del (10) – bilag 84 (side 116, behandlet i EUU 22/10-10)

EUU alm. del (10) – bilag 84 (side 121, samrådsspørgsmål A, behandlet i EUU 22/10-10)

Handels- og investeringsministeren: Rådet forventes på rådsmødet den 16. marts at nå til politisk enighed om underskrift og midlertidig ikrafttræden af flerpartshandelsaftalen mellem EU, Colombia og Peru. Forhandlingerne om aftalen blev afsluttet i 2010.

Formålet med flerpartshandelsaftalen med Colombia og Peru er at fremme samhandel og investeringer. Aftalen har derudover klare henvisninger til respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder. Når sagen skal behandles i Europa-Parlamentet, forventer jeg ikke desto mindre, at særligt spørgsmålet om, hvordan EU bedst bidrager til at bedre menneskerettighedssituationen i Colombia, vil komme op.

Aftalen forventes efterfølgende at blive formelt tiltrådt som A-punkt i Rådet. Aftalen forventes tiltrådt af Europa-Parlamentet i andet halvår af 2012.

Nikolaj Villumsen var meget kritisk over for forslaget og forstod ikke, hvorfor man lige præcis ville belønne Colombia, som overtræder menneskerettighederne og dræber omkring 50 faglige aktivister om året. Han kunne ikke se det som andet end en opgradering, når man går fra en GSP+ ordning til at få en generel handelsaftale.

Handels- og investeringsministeren mente, man kunne diskutere, om der var tale om at belønne Colombia, idet der står i frihandelsaftalen, at EU kan suspendere den, hvis Colombia ikke overholder menneskerettighederne. EU har altså et håndtag. Hun delte dog Nikolaj Villumsens bekymring og var opmærksom på situationen for fagligt aktive i Colombia.

Nikolaj Villumsen pegede på, at Colombia netop nu ikke overholder menneskerettighederne.

Pia Adelsteen spurgte, om EU vil bruge det håndtag, man får.

Handels- og investeringsministeren så i modsætning til Nikolaj Villumsen aftalen med Colombia som en mulighed for at presse Colombia yderligere i menneskerettighedsspørgsmålet.

Hun mente bestemt, EU ville bruge den suspenderingsmekanisme, som er sat ind, hvis der bliver brug for det.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvor langt man var i processen, og ville gerne vide, om Europaudvalget skulle give mandat på et senere tidspunkt.

Handels- og investeringsministeren svarede, at der ikke blev søgt mandat, dengang man påbegyndte forhandlingerne om en frihandelsaftale med Colombia og Peru, hvilket skete under den tidligere regering, idet man ikke vurderede, at den havde nogen økonomiske implikationer.

4. Handel, vækst og udvikling

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0022

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Handels- og investeringsministeren: Grunden til, at jeg gør noget ud af nogle af punkterne, er, at det er os som formandsland, der skal forhandle nogle af disse ting på plads. Normalt er det Kommissionen, der har forhandlingskompetence på det handelspolitiske område, men på et par af punkterne er det Danmark, der har forhandlingskompetencen.

På rådsmødet ventes der vedtaget rådskonklusioner om Kommissionens nye meddelelse om handel, vækst og udvikling, som blev offentliggjort i slutningen af januar.

Den seneste meddelelse om handel og udvikling er fra 2002. Kommissionens nye meddelelse er vigtig, eftersom det globale økonomiske landskab har ændret sig dramatisk de seneste 10 år, hvilket selvsagt også har haft store implikationer for handel, investeringer og udviklingspolitik.

Regeringen er generelt positiv over for Kommissionens meddelelse og støtter vedtagelse af rådskonklusioner, som bl.a. understreger EU's særlige ansvar over for udviklingslandene og behovet for en forstærket indsats både nationalt, regionalt og internationalt, som både inkluderer handelspolitik, udviklingsbistand og handelsrelateret bistand.

5. EU-Singapore frihandelsaftale

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (samlenotat side 14)

EUU alm. del (10) – bilag 364 (grundnotat af 7/4-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 28 (side 1617, senest behandlet i EUU 9/9-11)

Handels- og investeringsministeren nævnte ikke dette punkt.

Nikolaj Villumsen mente, det var relevant at efterlyse mere åbenhed i forbindelse med frihandelsaftalen, idet det kan få betydning for forhandlingerne med andre asiatiske lande. Han tilføjede, at han særlig var interesseret i, hvilke muligheder investeringsdelen giver de multinationale selskaber for at slæbe stater i retten.

Handels- og investeringsministeren svarede, at man stadig ikke er færdig med at forhandle investeringsdelen, så hun kunne ikke svare på spørgsmålet.

6. EU-Japan frihandelsaftale

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 502 (side 1192, senest behandlet i EUU 6/5-11)

Handels- og investeringsministeren: Under frokosten vil vi drøfte status for forberedelserne af forhandlinger om en frihandelsaftale mellem EU og Japan. Det er som bekendt en væsentlig prioritet for formandskabet, at de egentlige forhandlinger om en frihandelsaftale kan iværksættes snarest.

Sagen indgik centralt i mit besøg i Japan den 20.-22. februar og i mine møder med udenrigsminister Gemba og med industri- og handelsminister Edano. De ved, at sagen er en dansk hovedprioritet. Og de ved også, at man på japansk side må levere de afgørende indrømmelser, hvis forhandlingerne skal i gang.

Der er stort potentiale for hele EU i en frihandelsaftale med Japan. Vi skal naturligvis sikre os, at der er den nødvendige fælles forståelse både i EU og i Japan af ambitionsniveauet og rammerne for forhandlinger om en frihandelsaftale. Men samtidig er det vigtigt for mig at slå fast, at vi i den aktuelle økonomiske situation i EU ikke har råd til unødigt at forsinke iværksættelsen af forhandlingerne.

Jeg forventer, at vi på rådsmødet kan nå frem til en fælles forståelse af, at vi nu må lukke de indledende forberedelser og snarest muligt komme i gang med de egentlige forhandlinger.

7. Grøn handelsliberalisering (SETA)

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (sammenotat side 18)

Handels- og investeringsministeren: Under frokosten vil der også være en drøftelse af handelsliberalisering af miljøvenlige varer og tjenesteydelser. Det er også en af de danske formandskabsprioriteter inden for handelspolitikken.

Danmark har gennem længere tid presset på for en liberalisering af grønne varer og tjenesteydelser. Hidtil har drøftelserne været ført inden for rammerne af WTO som en del af Dohaudviklingsrunden. Drøftelserne tog især fart op til COP15, men som følge af de desværre manglende fremskridt både i FN-sporet og i WTO-sporet er der ikke sket så meget siden.

Regeringen ønsker, at EU igen indtager en førerposition på området. Vi bør undersøge alle muligheder for at bringe handelsliberalisering af miljøvenlige varer og tjenesteydelser fremad: den multilaterale vej, den plurilaterale vej og gennem regionale og bilaterale aftaler.

Jeg fornemmer, at der kan være et vist politisk momentum til at bevæge dagsordenen videre. De positive signaler fra APEC-mødet i november sidste år, hvor man blev enige om en reduktion af tariffer på miljøvenlige varer og tjenesteydelser, bekræfter dette billede.

En af de mest interessante muligheder, som er blevet fremsat, blev præsenteret her i København under Global Green Growth Forum sidste efterår. Den Genève-baserede tænketank "International Centre for Trade and Sustainable Development" fremlagde et forslag om en bæredygtig energihandelsaftale "Sustainable Energy Trade Agreement".

Forslaget er siden blevet præsenteret i uformelle fora rundt omkring i verden. Jeg har også selv personligt fremsat ideen under mange bilaterale møder, og der har været en stigende støtte til initiativet. Der er behov for at samle en kritisk masse af lande for at kunne tage forslaget videre, der omfatter gensidig markedsadgang for klimavenlige varer og tjenesteydelser, men også grønne offentlig indkøb, regler for lokalt indhold og grønne subsidier.

I forbindelse med rådsmødet vil der under frokosten være en første drøftelse blandt ministre, som skal lede til en analyse fra Kommissionen om de videre muligheder for grøn handelsliberalisering. Jeg forventer, at der vil blive fulgt op på drøftelserne på handelsministermødet den 31. maj, men det vender jeg tilbage til.

8. Status for ACTA-aftalen

– Status for undertegnelse og ratifikation

KOM (2011) 0380

Rådsmøde 3154 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

KOM (2011) 0380 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0380 – svar på spørgsmål 2

KOM (2011) 0380 – svar på spørgsmål 3

KOM (2011) 0380 – svar på spørgsmål 4

KOM (2011) 0380 – svar på spørgsmål 5

EUU alm. del (11) – bilag 279 (referat vedr. forhandlingsoplæg og samråd om ACTA 19/3-10) (fortroligt)

EUU alm. del (11) – bilag 261 (borgerhenvendelse af 28/1-12 vedr. ACTA)

EUU alm. del (11) – bilag 244 (borgerhenvendelse af 26. januar 2012 vedr. ACTA-aftalen)

EUU alm. del (11) – bilag 235 (borgerhenvendelse af 20/1-12 vedr. ACTA)

EUU alm. del (11) – bilag 103 (henvendelse af 9/11-11 fra FFII vedr. ACTA)

EUU alm. del (11) – bilag 42 (henvendelse fra FFII af 14/10-11 vedr. ACTA-aftalen)

EUU alm. del (10) – bilag 411 (henvendelse fra FFII vedr. ACTA)

EUU alm. del (10) – bilag 164 (henvendelse fra FFII vedr. ACTA)

EUU alm. del (10) – bilag 88 (henvendelse fra FFII vedr. ACTA-aftalen)

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 54

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 55

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 56

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 57

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 58

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 59

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 60

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 61

EUU alm. del (09) – bilag 274 (formandskabets note vedr. offentliggørelse af forhandlingsteksterne)

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 52

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 40

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 41

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 42

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 44

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 45

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 46

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 47

EUU alm. del (08) – svar på spørgsmål 35

EUU alm. del (08) – svar på spørgsmål 34

Handels- og investeringsministeren: Under eventuelt ventes Kommissionen at give en status for ratifikationen af ACTA, herunder orientere om sin beslutning om at forelægge ACTA for EU-Domstolen.

Domstolen vil, så vidt det er oplyst, blive bedt om at vurdere, om ACTA er i overensstemmelse med EU's grundlæggende rettigheder såsom ytringsfrihed, ret til informations- og databeskyttelse og ejendomsret, når det gælder intellektuel ejendomsret.

Endelig vil Kommissionen formentlig komme ind på, hvilke konsekvenser forelæggelsen af ACTA har for Europa-Parlamentets behandling af sagen. Jeg forventer også, at de medlemslande, der endnu ikke har undertegnet ACTA, vil give en status for processen i deres lande.

Merete Riisager henviste til, at ministeren ved flere lejligheder havde understreget, at der ikke var noget at komme efter, idet den danske lovgivning ikke vil blive ændret, men samtidig er der rigtig mange mennesker i Europa – herunder rigtig mange fornuftige fagpersoner, bl.a. Læger uden grænser – som åbenbart har misforstået aftalen. Det kunne tyde på, at der er noget galt med teksten.

Indtil nu har processen været meget lukket. Derfor ville Merete Riisager gerne vide, hvordan det vil blive fremover. Hun så gerne relevante internationale organisationer som WTO involveret i forhandlingerne.

Pia Adelsteen henviste til, at ministeren sidste gang havde understreget, at der ikke ændres på de danske regler, og spurgte derfor, om der er tale om storm i et glas vand, eller om der er grund til den bekymring, så mange giver udtryk for. Hun ville gerne have en forsikring om, at der ikke bliver ændret noget i dansk lovgivning, og at folk ikke skal frygte for, at de pludselig får lukket deres adgang til internettet ned.

Ministeren siger, at man vil gå efter de store fisk, men i aftalen står der, at man vil gå efter "enhver" overtrædelse.

Nikolaj Villumsen bad ministeren garantere, at ACTA ikke går ud over den aftale, man har i TRIPS om, at de fattigste lande får adgang til nødvendig medicin. Hvis dette ikke kan garanteres, vil Danmark så sige nej til at gå med i ACTA?

Handels- og investeringsministeren kunne godt høre, at mange mennesker er bekymrede for ACTA, sagde hun til Merete Riisager. Hun havde lyttet til deres argumenter og opdaget, at nogle af dem handler om noget andet end ACTA, f.eks. om de ophavsretslove, som gennemføres i USA, og om muligheden for at downloade musik fra nettet. Selv mente hun, ulovlig downloading var lige så slemt som at stjæle tomater fra Superbrugsen, for man stjæler musikernes arbejde.

Ministeren havde holdt et møde med Læger uden grænser. Der er noget særligt med hensyn til medicin, idet man har lov til at kopiere livsvigtig medicin – f.eks.

AIDS-medicin og malariamedicin. Det står i artikel 6. Så ACTA underminerer ikke TRIPS.

Vi havde gerne set, at ACTA skulle forhandles i WTO-regi, men det var der visse lande, som ikke ønskede, bl.a. Kina. Det hænger nok sammen med, at visse lande ikke ønsker at være med i ACTA-aftalen.

Ministeren medgav, at processen indtil nu havde været ret lukket, men sådan er det i internationale forhandlinger, hvis en af parterne ønsker det. I øvrigt mente ministeren, at det har vanskeliggjort forhandlingerne, at processen har været så lukket, og at meget af diskussionen er baseret på, hvad der er lækket fra forhandlingerne. Danmark så gerne en mere åben proces, men det kan bare ikke lade sig gøre.

Ministeren bekræftede over for Pia Adelsteen, at der ikke vil ske ændringer i dansk lovgivning som følge af ACTA. Det er nok derfor, vi ikke har haft den store debat i Danmark.

Når man taler om kopiering af patenter og varemærker, er det de store fisk, man går efter, idet proportionalitetsprincippet er indskrevet i ACTA.

Merete Riisager præciserede, at hun holdt sig til det, der står i ACTA-aftalen, og citerede artikel 6, hvor der tales om "enhver" form for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Der står ikke "særligt alvorlige" krænkelse. I øvrigt fandt hun det problematisk at involvere private virksomheder i håndhævelsen, sådan som artikel 27, punkt 3 og 4, lægger op til.

Nikolaj Villumsen ville rigtigt gerne have en garanti for, at ACTA ikke er mere vidtgående end TRIPS, og for, at Danmark ikke ville være med, hvis den var det.

Pia Adelsteen var enig i, at man hverken skulle stjæle tomater eller musikstykker, og kunne gå med til ACTA, hvis hun fik en bekræftelse på, at den danske lov ikke ville blive ændret.

Handels- og investeringsministeren bekræftede, at Merete Riisager havde citeret artikel 6 korrekt, men pegede på, at der også er indskrevet noget om proportionalitetsprincippet.

I svaret til Nikolaj Villumsen bekræftede ministeren, at bestemmelserne i ACTA om, at man har lov til at kopiere medicin, svarer til bestemmelserne i TRIPS. Det, der sker med ACTA, er, at man går hårdere til værks med håndhævelsen af de intellektuelle rettigheder.

Ministeren bekræftede over for Pia Adelsteen, at dansk lovgivning ikke ændres på grund af ACTA. Hun kunne dog ikke garantere, at dansk lovgivning aldrig ville blive ændret, men det sker ikke på grund af ACTA.

Mødet slut kl. 12.30.

Ref.: BE/its